asjad ärra; saan ma öhto sönud, siis loen Jummala sanna ramato, teen öhto palwe ja heidan Jesuse nimmel maggama; hommiko warra tousen ma ülles, jättan Jummalaga, ja lähhän Jesusse nimmel omma teed.

H. Woi, wennike, kui ma nenda peaksin ellama, siis pannekssid keik mo seltsimehhed mind naeruks, ja lükkasid mind ommast seltsist ärra.

M. Jesus ütleb Luk. 6, 22. önsad olkete teie, kui innimessed teid wihkawad, ja kui nemmad teid ärralahkutawad ja leimawad, ja pölgwad teie nimme kui ühhe pahha nimme, innimesse poia pärrast. Ons siis söbrus pattustega üllem so melest kui Jummala söbrus? mis siis, kui wiimsel päwal Jesus ütleks: minne ärra minnust sinna ärranetud iggawesse tullesse n. t. s.? Kus on siis so seltsimehhed? eks need ei lähhä pörgusse?

H. Ei woi kül sinno jutto-laidata, agga kui meie agga woiksime se järrele tehha.

M. Kui sa öiete tunned, et sa ei woi, siis hakka uskma, et Jummal woib kei tehha. Temma tahhab se süddamesse hea

Hansoja Mardi jut, 1739, lk. 55